

Gemeente Groningen Juridische Zaken
Postbus 30026
9700 RM GRONINGEN

Ossenmarkt 7
Postbus 7015
9701 JA Groningen
050 314 08 40

info@boutadvocaten.nl
www.boutadvocaten.nl

Stichting Derdengelden
Bout Advocaten
IBAN NL54 INGB 0669 7740 57
BIC INGBNL2A

KvK Groningen 01141202

Per e-mail: 5.1.2e @groningen.nl

5.1.2e

Uw ref : Zaaknummer 5.1.2e
Onze ref : 5.1.2e
Inzake : Poffertjeskraam Grote Markt / advies
E-mail : 5.1.2e @boutadvocaten.nl

Groningen, 1 november 2023

Geachte heer/mevrouw,

Bij brief van 18 oktober 2023 hebt u mij de ontvangst van het bezwaarschrift bevestigd en mij in de gelegenheid gesteld om uiterlijk 1 november 2023 de gronden van bezwaar in te dienen. Door middel van deze brief maak ik tijdig van die gelegenheid gebruik. Tevens treft u hieronder de verhinderdata aan van cliënt en ondergetekende:

- November: 2, 3, 7 t/m 9, 10o, 14o, 17m, 22, 23, 28o, 30
- December: 4 t/m 13, 15m, 28, 29

Achtergrond

Vanaf 1 april 1971 is de poffertjeskraam van cliënt in Groningen gevestigd. Aanvankelijk stond de poffertjeskraam voor De Drie Gezusters. In eerste instantie stond de poffertjeskraam er voor zes weken, vervolgens voor drie maanden en uiteindelijk het hele jaar.

Vanaf ongeveer 1996 / 1997 staat de poffertjeskraam op de huidige locatie op de hoek van de Grote Markt tegenover de ABN AMRO. Vanaf dat moment is ook sprake van een combinatieplaats met de oliebollenkraam. De poffertjeskraam staat er van 1 maart tot 1 november (met uitzondering van de mei- en zomerkermis), en de oliebollenkraam staat er

van 1 november tot 1 maart. In 2010 is de poffertjeskraam een kwartslag gedraaid. Tot die tijd was de ingang aan de zijde van De Drie Gezusters, en vanaf 2010 is de ingang aan de zijde van het stadhuis en is de huidige situatie dus bereikt.

Bij besluit van 16 februari 2004 is aan cliënt een vergunning verleend voor het exploiteren van een Poffertjessalon (afmetingen 8m bij 12m, exclusief terras). Laatstelijk zijn bij besluit van 22 juni 2015 de aan cliënt verleende vergunningen voor de standplaats en het terras voor onbepaalde tijd verleend.

In het kader van de herinrichting van de Grote Markt is de gemeente de afgelopen jaren bezig geweest met onder andere het wijzigen van het standplaatsenbeleid. Als gevolg daarvan hebben het college en de burgemeester (hierna kortheidshalve: de gemeente) nu besloten om de vergunningen van cliënt in te trekken. Cliënt kan zich daarmee niet verenigen en heeft daarom daartegen bezwaar gemaakt.

Gronden van bezwaar

De gemeente stelt zich op het standpunt dat de poffertjeskraam van cliënt niet op de huidige plaats kan blijven staan. Dat standpunt wordt op zichzelf niet betwist, nu in het kader van de herinrichting op die locatie een waterpartij is voorzien. Dat betekent echter niet dat de aan cliënt verleende vergunningen ook zouden moeten worden ingetrokken. Cliënt meent namelijk dat hij nog altijd in aanmerking kan komen voor een (al dan niet ambtshalve gewijzigde) omgevingsvergunning. Op die manier zou met een veel minder ingrijpend middel invulling kunnen worden gegeven aan de herinrichting van de Grote Markt. De noodzaak om tot intrekking over te gaan, ontbreekt derhalve.

Ook het enkele feit dat de poffertjeskraam zoals die thans is, in strijd is met het thans geldende standplaatsenbeleid maakt nog niet dat er een bevoegdheid bestond om tot intrekking over te gaan. Cliënt meent namelijk dat het gewijzigde standplaatsenbeleid op diverse onderdelen onjuist is. Hij heeft in dat verband in de zienswijze al op een aantal aspecten gewezen. Ik verwijs voor dat aspect kortheidshalve naar de zienswijze, met het verzoek dat als hier herhaald en ingelast te beschouwen. In aanvulling daarop merk ik het volgende op.

Cliënt meent dat sprake is van strijd met het gelijkheidsbeginsel, nu in het standplaatsenbeleid zonder duidelijke motivering voor de oliebolleakraam een andere afmeting is aangehouden en deze is vrijgesteld van het mobiliteitsvereiste. De enkele stelling dat de oliebolleakraam aan het winterseizoen is verbonden en al in het beleid hiervan is vrijgesteld, is onvoldoende voor de conclusie dat geen sprake zou zijn van vergelijkbare gevallen, nu de poffertjeskraam immers in zoverre ook een seizoenplaats is, namelijk voor de periode maart-oktober (met

uitzondering van de kermissen). De poffertjeskraam had in het beleid derhalve ook moeten zijn vrijgesteld van het mobiliteitsvereiste. Ook de omstandigheid dat de bloemenkraam en de oliebollenkraam wel een aanvraag voor een wijziging hebben ingediend, is in zoverre onvoldoende omdat de gemeente ambtshalve had kunnen overgaan tot wijziging van de vergunning. Bovendien geldt dat cliënt – gelet op het beroep op het gelijkheidsbeginsel ten aanzien van het mobiliteitsvereiste – in ieder geval op dat punt ook geen gewijzigde aanvraag had hoeven in te dienen. Op dat punt hoeft er immers niets te wijzigen.

Ten aanzien van het mobiliteitsvereiste merk ik voorts het volgende op. In de Nota Standplaatsen 2014 en 2016 is opgenomen dat de poffertjeskraam van cliënt niet mobiel hoeft te zijn. Cliënt heeft dat in de zienswijze gekoppeld aan de passage dat voor standplaatshouders van 60 jaar en ouder waarvan wordt gedoogd dat zij hun verkoopwagen 's nachts laten staan, wordt bekeken of er een *andere* overgangstermijn kan gelden dan de termijn van twee jaar. Met andere woorden: er zijn kennelijk standplaatshouders waarvoor een langere termijn wordt gehanteerd. Nu pas in december 2021 dit aan cliënt is meegedeeld, en een overgangstermijn is geboden tot en met december 2023, stelt cliënt zich op het standpunt dat ook voor hem een langere overgangstermijn zou moeten gelden.

Cliënt is – zoals ook in de zienswijze stond – best bereid om zijn kraam enigszins aan te passen en op een andere locatie te staan, maar het is voor hem simpelweg niet mogelijk om te voldoen aan de regels uit het standplaatsenbeleid. Cliënt heeft al jarenlang een poffertjeskraam, en de kraam zoals hij die uitoefent, is gericht op dagjesmensen en toeristen die bij de kraam niet alleen poffertjes bestellen, maar daar ook rustig bij kunnen zitten om de poffertjes te eten en daarbij iets te drinken. Dat is op geen enkele manier meer mogelijk als cliënt zou voldoen aan het standplaatsenbeleid. Het is voor cliënt ook niet duidelijk waarom geen sprake meer zou zijn van een aantrekkelijke binnenstad met een attractieve en functionele Grote Markt als zijn kraam zou blijven.

Het standpunt van de gemeente dat de intrekking niet onevenredig is en dat de belangenafweging in zijn nadeel uitvalt, kan hij ook niet volgen. Zoals hiervoor al benoemd, had de gemeente er ook voor kunnen kiezen om met een lichter middel te volstaan, namelijk een (ambtshalve) wijziging van de vergunningen. De gemeente heeft dat in het besluit in het geheel niet onderzocht. De enkele stelling dat cliënt enkel met vergunning de huidige locatie kan innemen is op zichzelf juist, maar dat laat onverlet dat er een minder ingrijpend en net zo geschikt middel is om dat doel te bereiken. Ook de stelling van de gemeente dat cliënt geen aanvraag heeft ingediend voor een wijziging, is in dit verband niet relevant, omdat de gemeente de vergunning immers ook ambtshalve kan wijzigen. De gemeente is daarom ten onrechte tot de conclusie gekomen dat de intrekking evenredig is en dat ook de belangenafweging geen aanleiding zou geven tot een ander besluit.

Er is, anders dan de gemeente stelt, ook niet actief door de gemeente gezocht naar een alternatieve locatie. Er is enkel aangegeven dat cliënt – onder de (al dan niet licht aangepaste) voorwaarden van het standplaatsenbeleid – een plaats zou kunnen krijgen op de locatie tegenover de oude V&D. Cliënt is echter wel bereid om over een alternatieve locatie met de gemeente in gesprek te gaan.

Cliënt bestrijdt voorts met klem dat hij nu of in het verleden heeft gehandeld in strijd met de ruimtelijke regels. Het is hem volstrekt onduidelijk waar dat op wordt gebaseerd, en hij begrijpt ook niet waarom dat op diverse plaatsen in het voornemen en het besluit wordt genoemd, terwijl dat kennelijk niet ten grondslag ligt aan het besluit. Door het wel te noemen, zonder enige onderbouwing of feitelijke grondslag, creëert de gemeente een beeld alsof cliënt al jaren onrechtmatig zijn standplaats zou uitoefenen, terwijl dat op geen enkele wijze het geval is.

Tot slot herhaalt cliënt dat hij nog altijd bereid is om met de gemeente in gesprek te gaan om te zoeken naar een alternatieve locatie, in combinatie met een vergoeding voor de daarmee gepaard gaande kosten.

Conclusie

Gelet op het voorgaande verzoekt cliënt u om het bezwaar gegrond te verklaren, de intrekking van de beide vergunningen te herroepen, met vergoeding van de proceskosten conform het Besluit proceskosten bestuursrecht.

Hoogachtend,

5.1.2e